

Η ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ Πληροφορίες από το Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών

Ζωή Λούτση

Κοινωνική Λειτουργός

Επιμελήτρια του Δικαστηρίου Ανηλίκων Αθηνών

Ανήλικοι σύμφωνα με τον ποινικό κώδικα του 1952 είναι εκείνοι που άγουν το 7ο έως το 17ο της ηλικίας τους και χωρίζονται σε παιδιά (7-12 χρόνων) και εφήβους (13-17 χρόνων).

Οι ανήλικοι μπορεί να διαπράξουν σχεδόν όλων των ειδών τα αδικήματα ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους, το επάγγελμά τους και τις περιστάσεις, χωρίς να είναι απαραίτητα αντικοινωνικοί. Αντίθετα ελάχιστα είναι εκείνοι που έχουν οργανωμένη αντικοινωνική συμπεριφορά.

Ακούμε γύρω μας για έξαρση της εγκληματικότητας, όμως στους ανήλικους δεν είναι εύκολο να την εντοπίσουμε. Από το 1958 ως το 1986 επί 28 συνεχή χρόνια και ενώ ο πληθυσμός της Αθήνας έχει υπερδιπλασιασθεί το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών δικάζει τον ίδιο αριθμό αδικημάτων κατά της ιδιοκτησίας (250-300 το χρόνο) και τον ίδιο αριθμό (200 περίπου το χρόνο) των άλλων αδικημάτων που αναφέρονται στον ποινικό κώδικα. Οι κλοπές παρόλο που μένουν αριθμητικά στάσιμες γίνονται περισσότερο σοβαρές και από λιγότερους, από πριν, εφήβους που τώρα είναι υπότροποι. Δεν έχουν εμφανιστεί οργανωμένες ομάδες με τη μορφή της συμμορίας αλλά έχουν αυξηθεί οι υποτροπές των συνεργών. Από την άλλη μεριά, όσο περνούν τα χρόνια, αυξάνεται ο αριθμός των αδικημάτων που αναφέρονται σε ειδικούς ποινικούς νόμους. Έτσι ο αριθμός των ανηλίκων που παραπέμπονται στο δικαστήριο αυξάνει κάθε φορά που εφαρμόζεται κάποιος νόμος που αφορά τα ενδιαφέροντά τους. Τέτοιος είναι το Β.Δ. 29/71 που αναφέρεται στην παρουσία των ανηλίκων στα σφαιριστήρια και τα UFO, ο Ν. 1244/72 που αναφέρεται στους παράνομους ραδιοφωνικούς σταθμούς, ο Ν. 75/75 που αναφέρεται στη βία στα γήπεδα κ.α. Η αύξηση αυτή ήταν πολύ εντυπωσιακή κάθε φορά που εφαρμόζονταν κάποιος νόμος σχετικός με την οδική κυκλοφορία όπως το Ν.Δ. 4233/62, το Ν.Δ. 905/71, ο Ν. 498/76 και ο νέος Κ.Ο.Κ. Ν. 614/77.

Τα αδικήματα που απαντώνται συχνότερα στο Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών είναι: 1) Οι τροχαίες παραβάσεις (κυρίως οδήγηση μοτοποδηλάτου χωρίς την απαιτούμενη άδεια) σε ποσοστό 69,75% κατά μέσο όρο την τελευταία δετία (1981-86), 2) Τα αδικήματα κατά της ιδιοκτησίας, σε ποσοστό 16,87% και οι σωματικές βλάβες σε ποσοστό 4,5% κατά μέσο όρο το ίδιο χρονικό διάστημα. Τα υπόλοιπα αδικήματα εμφανίζονται σε ποσοστό μικρότερο της μονάδας.

Αυτές τις τροχαίες παραβάσεις, που αναφέρονται παραπάνω, τις κάνουν 1.000 περίπου ανήλικοι κάθε χρόνο από το σύνολο των 1.600-1.700 ανηλίκων, για τους οποίους το δικαστήριο δέχτηκε ότι ετέλεσαν κάποιο αδίκημα.

Το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων που δικάζει τα σοβαρότερα εγκλήματα μας δείχνει μια σταθερή αύξηση της εγκληματικότητας πολύ μεγαλύτερη από την παράλληλη αύξηση του πληθυσμού. Την βετία 1981-86 δέχτηκε ότι ετέλεσαν αδικήματα 7½ φορές περισσότεροι ανήλικοι απ'όσους καταδίκασε την βετία 1958-1962. Ενώ τα αδικήματα που δέχτηκε ότι τελέστηκαν την τελευταία βετία ήταν 11 φορές περισσότερα από την πρώτη. Το διάστημα 1958-1986 το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών καταδίκασε μόνο 152 ανηλίκους.

Οι παραβάσεις του νόμου περί ναρκωτικών ουσιών είναι σπάνιες και στα δυο δικαστήρια. Είναι 1-2 το χρόνο ή και καμιά. Όμως όλοι σχεδόν οι επιμελητές του Δικαστηρίου Ανηλίκων στην Αθήνα χειρίζονται περιπτώσεις ανηλίκων που κάνουν συστηματική ή περιστασιακή χρήση ναρκωτικών.

Ανάμεσα στους ανηλίκους που το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών δέχτηκε ότι ετέλεσαν κάποιο αδίκημα, τα κορίτσια αποτελούν το 2,5-3%. Αυτό ισχύει επί πολλά χρόνια. Τα παιδιά (7-12 χρόνων) σπάνια φτάνουν το 2% την τελευταία βετία ενώ το 1958 ήταν το 20% και μέχρι το 1970 ήταν το 10% περίπου. Η μείωση του απόλυτου αριθμού των παιδιών που παραπέμπονται στο Δικαστήριο μπορεί να πει κανείς ότι οφείλεται αφ'ενός σε κοινωνικοοικονομικούς παράγοντες και αφ'ετέρου στο γεγονός της καθυστέρησης της δίκης που τους βρίσκει στην αρχή της εφηβείας.

Οι ανήλικοι παραπέμπονται στα Δικαστήρια Ανηλίκων όπως οι Ενήλικες στα κοινά δικαστήρια.

Όταν σχηματιστεί μια δικογραφία σε κάποιο Παράρτημα Ασφαλείας διαβιβάζεται στην Εισαγγελία όπου προσδιορίζεται η δίκη. Μια, ως δυο εβδομάδες πριν από τη δίκη θα γίνει, για κάθε ανήλικο που πρόκειται να δικάσσει, κοινωνική έρευνα από Επιμελητή του Δικαστηρίου Ανηλίκων, ο οποίος θα συμπληρώσει το ατομικό του δελτίο με πληροφορίες για την ατομική και την οικογενειακή του κατάσταση και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε το αδίκημα. Αναφέρει επίσης τα αίτια της αντικοινωνικής συμπεριφοράς αν υπάρχει και υποβάλει πρόταση για το αναμορφωτικό μέτρο ή την ποινή που κρίνει σκόπιμο να επιβληθεί, εφ'όσον αποδειχθεί ότι ο ανήλικος ετέλεσε το αδίκημα. Τα δελτία αυτά τα μελετάει ο Δικαστής Ανηλίκων πριν από τη συνεδρίαση του δικαστηρίου.

Το 1986 δικάστηκαν από το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων της Αθήνας 3717 ανήλικοι και από το Τριμελές 39 και συντάχτηκαν ισάριθμα ατομικά δελτία.

Σύμφωνα με την ποινική δικονομία σε κάθε πρωτοδικείο (είναι 58 σ'όλη τη χώρα) διορίζεται ένας πρωτοδίκης ως δικαστής ανηλίκων. Κατά προτίμηση νέος γλωσσομαθής με γνώσεις ψυχολογίας του παιδιού. Με τα ίδια προσόντα διορίζεται και ο αναπληρωτής του. Η θητεία του διαρκεί 2 χρόνια και μπορεί να ανανεωθεί. Ένας εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας διορίζεται ως εισαγγελέας ανηλίκων κι ένας άλλος ως αναπληρωτής του.

Τα Δικαστήρια Ανηλίκων ακόμη και τα Εφετεία συνεδριάζουν κεκλεισμένων των θυρών. Στη δίκη παρίσταται υποχρεωτικά ο Επιμελητής που συνέταξε το ατομικό δελτίο του ανήλικου που δικάζεται. Δικαιούνται να παρίστανται οι γονείς ή οι κηδεμόνες του. Κατά τα άλλα η διαδικασία δεν παρουσιάζει μεγάλη απόκλιση από των κοινών δικαστηρίων.

Επιμελητές των Δικαστηρίων Ανηλίκων διορίζονται απόφοιτοι των σχολών Νομικής, ΠΑΣΠΕ, Θεολογίας, Φιλοσοφικής, Παιδαγωγικών Ακαδημιών και Σχολών Κοινωνικής Εργασίας. Οι οργανικές θέσεις των Επιμελητών στο Δικαστήριο Ανηλίκων της Αθήνας είναι 37 (σήμερα υπηρετούν μόνο 26). Μέχρι το 1972 οι Επιμελητές των Δικαστηρίων Ανηλίκων όταν προσλαμβάνονταν παρακολουθούσαν υποχρεωτικά δίμηνο σεμινάριο που αργότερα καταργήθηκε. Πρόσφατα καταργήθηκαν και οι εισαγωγικές εξετάσεις.

Τα Μονομελή Δικαστήρια Ανηλίκων δικάζουν τα πταίσματα και τα πλημμελήματα που τελούν οι ανήλικοι στην περιφέρεια του Πρωτοδικείου, για τα οποία ο Ποινικός Κώδικας προβλέπει ποινή ποινικού σωφρονισμού μεγαλύτερη από 5 χρόνια. Δεν κωλύεται όμως να επιβάλει αναμορφωτικά μέτρα.

Ο Δικαστής Ανηλίκων κρίνει αν ο ανήλικος ετέλεσε το αδίκημα και αποφασίζει για το αναμορφωτικό μέτρο ή την ποινή. Δεν είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει την πρόταση του Επιμελητή. Κατά κανόνα όμως την ακολουθεί.

1) Τα αναμορφωτικά μέτρα έχουν αόριστη διάρκεια και είναι:

- α) *Η Επίπληξη*, επιβάλεται στην Αθήνα στο 55-60% των ανηλίκων από τότε που παρατηρήθηκε η έξαρση των τροχαίων παραβάσεων. Πρόκειται για ανηλίκους που έκαναν κάποιο αδίκημα συμπτωματικά χωρίς να έχουν αντικοινωνική συμπεριφορά.
 - β) *Η επιμέλεια γονέων ή κηδεμόνων*, επιβάλεται επίσης σε ανηλίκους που δεν έχουν αντικοινωνική συμπεριφορά όταν το δικαστήριο θέλει να επαυξήσει την προσοχή και την ευθύνη των γονέων. Αυτό το αναμορφωτικό μέτρο έχει ποινικές συνέπειες για τους γονείς αν ο ανήλικος κάνει νέα αδικήματα. Στην Αθήνα εφαρμόζεται συχνότερα τα 6 τελευταία χρόνια αλλά δεν έχει περάσει ποτέ το 15%.
 - γ) *Η Επιμέλεια Υπηρεσίας Επιμελητών*, επιβάλεται όταν ο ανήλικος παρουσιάζει αντικοινωνική συμπεριφορά ή αντιμετωπίζει οικογενειακά προβλήματα. Τα τελευταία 4 χρόνια η εφαρμογή του μέτρου αυτού έπεσε κάτω από το 25% ενώ την περίοδο 1960-1970 επιβάλλονταν στο 45-50% των ανηλίκων που είχαν τελήσει αδικήματα. Η άσκηση του αναμορφωτικού μέτρου της Επιμέλειας Υπηρεσίας Επιμελητών απαιτεί τακτική συνεργασία του Επιμελητή με τον ανήλικο και την οικογένειά του.
- Οι Επιμελητές των Δικαστηρίων Ανηλίκων οφείλουν να παρακολουθούν την εξέλιξη των ανηλίκων που τους έχουν επιβληθεί και τα δυο προηγούμενα αναμορφωτικά μέτρα και να προτείνουν την άρση τους ή την μετατροπή τους ανάλογα με την καλή ή τη κακή εξέλιξή τους. Οι συστάσεις του Κανονιστικού Διατάγματος 49/79, προς τους Επιμελητές των Δικαστηρίων Ανηλίκων για την στάση τους απέναντι στους ανήλικους και τις οικογένειές τους συμπίπτουν με τις αρχές της κοινωνικής εργασίας.
- δ) *Η εισαγωγή στα Ιδρύματα Αγωγής* επιβάλεται σε ανήλικους υποτρόπους με αντικοινωνική συμπεριφορά που δεν φοιτούν στο σχολείο, κάνουν φυγές από το σπίτι τους και που οι γονείς τους δηλώνουν αδυναμία να τους διαπαιδαγωγήσουν. Η στάση των γονέων παίζει αποφασιστικό ρόλο. Η εφαρμογή του μέτρου αυτού παρουσιάζει διακυμάνσεις. Τα 6 τελευταία χρόνια κυμαίνεται στο 1,5-3%. Παλαιότερα εφαρμόζονταν πολύ συχνότερα. Την άρση ή την μετατροπή της εισαγωγής στο Ίδρυμα Αγωγής σε επιεικέστερο αναμορφωτικό μέτρο, μετά από δοκιμαστική άδεια του ανηλίκου, την προτείνει ο διευθυντής του Ιδρύματος Αγωγής.

2) Ως θεραπευτικά μέτρα ο ποινικός κώδικας εννοεί την εισαγωγή σε θεραπευτικό ή άλλο κατάλληλο ίδρυμα και όχι άλλου είδους θεραπευτική αγωγή. Προϋποθέτει ιατρική γνώματευση από ειδικό γιατρό. Τα θεραπευτικά μέτρα προορίζονται γι' αυτούς που πάσχουν από ψυχική νόσο ή εμφανίζουν πνευματική καθυστέρηση ή είναι επιληπτικοί ή αλκοολικοί ή τυφλοί ή κωφάλαλοι. Δηλαδή για όλους εκείνους που δεν θα μπορούσαν να προσαρμοστούν στα Ιδρύματα Αγωγής και ο νόμος 2724/40 αποκλείει την εισαγωγή τους σ' αυτά. Τα θεραπευτικά μέτρα επιβάλλονται συνήθως σε ανηλίκους με ψυχικές διαταρα-

χές ή πνευματικά καθυστερημένους. Απότι γνωρίζουμε τα θεραπευτικά μέτρα που επιβάλλονται στους ανηλίκους από όλα τα δικαστήρια της χώρας εκτελούνται στο Δ.Π.Ν.Ν.Π. και Δημόσια Ψυχιατρεία που όμως δεν έχουν κλινικές για εφήβους.

Στην Αθήνα η επιβολή των θεραπευτικών μέτρων είναι σπάνια. Δεν έχει φθάσει ποτέ το 1%. Τα περισσότερα παιδιά και έφηβοι που τους έχουν επιβληθεί θεραπευτικά μέτρα ήταν ήδη στο Δ.Π.Ν.Ν.Π. όταν έκαναν τα αδικήματα. Την άρση ή την μετατροπή των θεραπευτικών μέτρων σε αναμορφωτικά την προτείνει ο διευθυντής της Κλινικής όπου νοσηλεύεται.

Οι άρσεις και οι μετατροπές των αναμορφωτικών ή θεραπευτικών μέτρων γίνεται με απόφαση του δικαστηρίου που τα έχει επιβάλει. Το 1986 το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών έκανε 679 άρσεις και 33 μετατροπές αναμορφωτικών μέτρων. Αν τα αναμορφωτικά μέτρα δεν έχουν αρθεί με δικαστική απόφαση γρηγορότερα, αίρονται αυτοδικαίως με την συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας. Δηλαδή μπορεί να ισχύουν σε όλο το διάστημα της μετεφηβικής ηλικίας ενός νέου. Τα παιδιά και οι έφηβοι που τους επιβάλουν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα τα Δικαστήρια Ανηλίκων ή τα κοινά Δικαστήρια, όταν συμβεί να συνεκδικάζονται με ενήλικες, χαρακτηρίζονται ως ποινικά ανεύθυνοι. Αντίθετα ποινικά υπεύθυνοι χαρακτηρίζονται οι ανήλικοι που τους επιβάλλονται ποινές.

- 3) Ο ποινικός σωφρονισμός κατά την επικρατέστερη αντίληψη είναι ποινή. Επιβάλεται μόνο σε Έφηβους που είναι πολλές φορές υπότροποι και έχουν πολύ αντικοινωνική συμπεριφορά. Επιβάλεται επίσης και σε έφηβους που δεν έχουν δείξει ποτέ συμπτώματα αντικοινωνικής συμπεριφοράς αλλά διέπραξαν ένα έγκλημα όπως η ληστεία, ο βιασμός, η ανθρωποκτονία (από πρόθεση), μεγάλες κλοπές, κ.α. Ο ποινικός Σωφρονισμός έχει ελάχιστο και μέγιστο όριο. Το ελάχιστο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 6 μήνες και το μέγιστο μεγαλύτερο από 20 χρόνια. Από το 1972 μέχρι το 1980 ο ποινικός σωφρονισμός επιβαλόταν σπανιότατα από το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών. Το ποσοστό % ήταν μικρότερο από τη μονάδα. Από το 1981 και μετά αυξανόταν για να φθάσουν το 1986 στο 3,60%. Αυτό δεν σημαίνει ότι καταδικάστηκαν σε ποινικό Σωφρονισμό 63 ανήλικοι. Η ποινή έχει επιβληθεί πολλές φορές στα ίδια πρόσωπα που είναι αριθμητικά λιγότερα. Το 1986 επιβλήθηκε ποινικός Σωφρονισμός και από το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων σε 5 ανήλικους (26,32%).

Οι πολλές αποφάσεις ποινικού σωφρονισμού δεν αδροίζονται αλλά συγχωνεύονται με δικαστική απόφαση. Από την συμπεριφορά του ίδιου του ανήλικου θα εξαρτηθεί αν θα απολυθεί με το ελάχιστο όριο της ποινής ή θα εξαντλήσει το μέγιστο ή αν θα απολυθεί με όρους πριν εξαντλήσει το ελάχιστο αν είναι μεγαλύτερο από 6 μήνες. Οι όροι είναι 3-5 χρόνια δοκιμασίας. Αν σ' αυτό το διάστημα δεν κάνει άλλο αδίκημα του χαρίζεται το υπόλοιπο της ποινής. Στο σωφρονιστικό Κατάστημα της Κασαββέτειας που είναι αγροτικό οι κρατούμενοι έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν. Οι ημέρες της εργασίας υπολογίζονται διπλές και ο χρόνος κρατήσεως μειώνεται.

- 4) Φυλάκιση μπορεί να επιβληθεί σ' εκείνους που ενώ έκαναν το αδίκημα ως ανήλικοι, δικάζονται κατά την μετεφηβική τους ηλικία και το δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμο να επιβάλει ποινικό σωφρονισμό ή αναμορφωτικό μέτρο. Όλα τα χρόνια τα ποσοστά των φυλακίσεων που επέβαλε το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων στην Αθήνα ήταν μικρότερα από τη μονάδα, μόνο το 1985 και 1986 πέρασαν το 1,5%. Πρόκειται για

φυλακίσεις ολίγων ημερών με αναστολή ή εξαγοράσιμες που επιβλήθηκαν σε συστηματικούς υποτρόπους τροχαίων παραβάσεων.

Χρηματικές ποινές δεν επιβάλλουν τα Δικαστήρια Ανηλίκων.

Τα αναμορφωτικά, τα θεραπευτικά μέτρα και οι ποινές αναγράφονται στο ποινικό μητρώο σύμφωνα με τον νόμο του 1972. Εκδίδονται 3 ειδών πιστοποιητικά. Ο προηγούμενος νόμος του 1955 ήταν πιο προοδευτικός.

Η απόφαση των Δικαστηρίων Ανηλίκων προσαρμόζεται στην σημερινή κατάσταση του ανηλίκου εφόσον είναι καλύτερη από την εποχή που έκανε το αδίκημα. Όμως όποια κι αν είναι η απόφαση, χάνει την αποτελεσματικότητά της αν επιβληθεί με μεγάλη καθυστέρηση όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια στην Αθήνα και δεν έχει πια καμιά απήχηση στον ίδιο τον ανήλικο και στους γονείς του. Πιο σοβαρές είναι οι συνέπειες από την καθυστέρηση της δίκης για τους υπόδικους που κρατούνται στο Σωφρονιστικό Κατάστημα του Κορυδαλλού το οποίο δεν προσφέρει κίνητρα για απασχόληση και δεν διαφέρει από κοινή φυλακή.

Αυτά όλα αφορούν την καταστολή της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

Την πρόληψη της εγκληματικότητας την ασκεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης βάσει του Α.Ν. 2724/40 «περί ιδρύσεως και λειτουργίας Αναμορφωτικών Καταστημάτων Ανηλίκων», με τον οποίον ιδρύθηκαν και οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων. Πρόκειται για ειδική πρόληψη για ανηλίκους 7-18 χρόνων που έχουν αντικοινωνική συμπεριφορά ή διατρέχουν ηθικό κίνδυνο. Μ'αυτούς τους ανηλίκους ασχολείται η Υπηρεσία Επιμελητών Δικαστηρίων Ανηλίκων από της συστάσεώς της (Ν. 2793/54), ενώ οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων ασχολούνται έκτοτε με τους «ηθικά εγκαταλελημένους ανηλίκους». Τα όρια είναι σαφή. Η Υπηρεσία Επιμελητών αναλαμβάνει περιπτώσεις ανηλίκων μετά από κάποια αίτηση συνήδως των γονέων, σπάνια συγγενούς ή άλλης κοινωνικής υπηρεσίας ή του ίδιου του ανηλίκου. Οι περιπτώσεις της πρόληψης μειώνονται συνεχώς γιατί δεν αναφέρονται όπως άλλοτε προνοιακά περιστατικά και η κοινωνία έγινε πιο ανεκτική στις απαιτήσεις για ελευθερία και ανεξαρτησία των εφήβων. Άλλαξαν και οι αντιλήψεις περί της ηθικής των κοριτσιών. Από τις 90-100 αιτήσεις το χρόνο στην Αθήνα ένας αριθμός αποσύρεται από τους ίδιους τους γονείς όταν περάσει η οικογενειακή κρίση και ο θυμός που τους ώθησε να υποβάλουν την αίτηση. Οι γονείς που απευθύνονται στην Υπηρεσία Επιμελητών παραπονούνται για φυγές των παιδιών τους, διακοπή της φοίτησης στο σχολείο, εγκατάλειψη της εργασίας, ανεπιθύμητες σχέσεις, ανυπακοή, ασέβεια, σκηνές, αφαιρέσεις χρημάτων, υπερβολικές απαιτήσεις. Οι περισσότεροι ανήλικοι που απασχολούν τον τομέα της πρόληψης είναι κορίτσια εφηβικής ηλικίας 13-15 χρόνων. Οι οικογένειές τους παρουσιάζουν συνήδως βαρεία κοινωνική παθολογία. Οι σχέσεις των μελών της οικογένειας είναι κακές και σπάνια μπορούν να συνεργαστούν με τον επιμελητή του Δικαστηρίου Ανηλίκων.

Τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπει ο νόμος για την πρόληψη είναι η Επιμέλεια Υπηρεσίας Επιμελητών και η εισαγωγή στα Ιδρύματα Αγωγής. Η κοινωνική έρευνα και η πρόταση για το ενδεικνυόμενο αναμορφωτικό μέτρο γίνεται από Επιμελητή του Δικαστηρίου Ανηλίκων. Ο Δικαστής Ανηλίκων γνωματεύει. Την απόφαση την λαμβάνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και έχει βμνη ισχύ. Μπορεί να παραταθεί πολλές φορές. Θεωρητικά μέχρις ότου ο ανήλικος γίνει 21 χρόνων. Η εισαγωγή στα ιδρύματα αγωγής προτείνεται σπάνια και ακόμη σπανιότερα εγκρίνεται.